

Ion, de Liviu Rebreanu - continutul romanului

Putem vorbi si de conflictul tragic dintre om (nu intamplator taran) si o forta mai presus de calitatile individului : pamantul-stihie. In fond, destinul personajului principal nu este marcat de confruntarile cu semeni de-ai lui, pe care ii domina, si in relatie cu pamantul. Dorinta obsesiva a personajului de a avea pamant, iubirea lui patimasa il fac monumental dar se incheie omeneste, prin intoarcerea in aceasta matrice universala.

Impresionanta este scena in care Ion saruta pamantul : "Apoi, incet, cucernic, fara sa-si dea seama, se lasa in genunchi, isi cobora fruntea si-si lipi buzele cu voluptate de pamantul ud. Si-n sarutarea aceasta grabita simti un fior rece, ametitor".

In relatie cu omul, elementul primordial este conceput pe trepte de maifestare distincte: pamantul-mama ("iubirea pamantului la- satpanit de mic copil De pe atunci pamantul i-a fost mai drag decat o mama"), pamantul-ibovnica, pamantul-stihie.

Ca moment al discursului narativ urmeaza desfasurarea actiunii: dorind sa obtina repede mult pamant, Ion ii face curte Anei, fata unui bocotan", o seduce si il forteaza pe tatal acesteia, Vasile Baci, sa accepte castoria ca o face de rusine pe fata in sat, lasand-o insarcinata. Cum la nunta Ion nu cere acte pentru pamantul-zestre, simtindu-se inselat, incep bataile si drumurile Anei de la Ion la Vasile.

Preotul Belciug mediaza conflictul dintre cei doi tarani, in care biata Ana nu este decat o victima tragica.

Sinuciderea Anei nu-i trezeste lui Ion regrete sau constiinta vinovatiei pentru ca in Ana, iar apoi in Petrisor, fiul lor, nu vede decat garantia proprietatii asupra pamanturilor. Nici moartea copilului nu-l opreste din drumul lui catre Florica, maritata intre timp cu George.

Astfel ca deznodamantul este previzibil, iar George care-l loveste, nu este decat un instrument al destinului. George este arestat, Florica ramane singura, iar averea lui Ion revine bisericii.

In celalalt plan, rivalitatea dintre preot si invatator pentru autoritatea in sat este defavorabil celui din urma. El are familie, sotie, un baiat, poet visator, Titu si doua fete de maritat, dar fara zestre, Laura si Ghighi. In plus, casa si-o zidise pe locul bisericii, cu invoirea preotului. Cum relatiile dintre ei se degradeaza, pornind de la atitudinea lor fata de faptele lui Ion, invatatorul se simte amenintat. Marturisirea lui Ion ca invatatorul i-a scris jalba, determina conflictul celui din urma cu autoritatile austro-ungare si problemele sale de constiinta nationala. Accepta inutil compromisul, votandu-l pe candidatul maghiar la alegeri.

Preotul Belciug este un caracter tare ramas vaduv inca din primul an, se dedica total comunitatii. Visul sau de a construi o biserică noua in sat este urmarit cu tenacitate, iar romanul se incheie cu sarbatorirea prilejuita de sfintirea bisericii.

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

Caracterul epeic si de fresca al romanului, semnalat de G.Calinescu, "Hora in sat, bataia intre flacai, tocmeala pentru zestre, nunta, nasterea, moartea, sunt momente din calendarul sempetern al satului", este dat si de numarul mare de personaje despre care criticul afirma : "nu sunt indivizi cu viata unica, ci exponenti ai clasei si ai generatiei"(personaje tipice).